

आकर्षकं पु० आकर्षति सन्निकष्यं लौहं आ+कष-खु ल् ।

(चुम्बक) इति ख्याते ऽअयस्त्वान् । २आकर्षणकर्त्तरि
ति० आकर्षे नियुक्तः आकर्षादि० कन् । आकर्षणियुक्ते
“आकषः निकषोपल इति रेफरहितः पाठः युक्तः” सि० कौ० ।

आकर्षणं लि० आ+कष-ल्युट् । अन्यत्र स्थितस्य वस्तुनः

ऽबलेन अन्यत्र नयने “योषिदाकर्षणे चैव विनियोगः
प्रकीर्तितः” तन्वम् । आकष्यतेऽनेन करणे ल्युट् ।
२आकर्षणसाधने तन्त्रोक्ते षट्कर्मान्तर्गते विधानभेदे च ।

यथा “अथाकर्षणविधानानि कथयामि समासतः । यदुक्तं
तत्रैतदुक्ते यदुक्ते भूतडाभरे । श्रीबीजं मान्द्यं
बीजं लज्जाबीजं सद्युद्धरेत् । प्रथमं प्रथमं दत्त्वा लि-

पुरादेविपदन्ततः । अस्योक्ति पदं द्वात्रिंशत्कार्षेति द्विधा
पदम् । खाहानं मन्त्रसुदृढ्य जपेद्दशसहस्रकम् ।
षट्कोणञ्च समालिख्य रक्तचन्दनकुङ्कुमैः । षडङ्गुलारये-

न्दन्त्री लज्जाबीजसमन्वितम् । षड्दीर्घभाक्खरैर्यैव
नादविन्दुविभूषितम् । रक्तपुष्पाक्षतधूपनैवेद्यैः परि-
पूज्य ताम् । भावयन्तैसा देवीं त्रिनेत्रां चन्द्रशेखराम् ।

बालार्ककिरणप्रख्यां सिन्दूरारुणविग्रहाम् । पद्मञ्च
दक्षिणे पाशौ जपमालाञ्च वामके । मन्त्रस्यास्य प्रसादेन
रन्ध्रामपि तथोर्व्वशीम् । आकर्षयेन्न सन्देहः किं पुन-

मांनुषीमिह । भूर्जपत्रे समालिख्य कुङ्कुमालक्तवारिणा ।
काश्मीरागुरुकस्तूरीरोचनामिलितेन तु । अनामारक्त-
मिश्रेण कामलाक्षीमनुं जपेत् । (आ श्रीं कामलाक्षि

अस्यकोमाकर्षय आकर्षय ह्रं फट्) । इमं मन्त्रं जपेदादौ
सहस्रैकं जपेत् पुनः । भूर्जपत्रं समादाय गुलिकां
कारयेत् सुधीः । तेनैव साध्यपादोत्पत्तिकापङ्कजैष्टितम् ।

शोधितं तेजसा भानोर्वैष्टयेत् कटुभिस्त्रिभिः । प्रतिमां
स्त्रीनिभां कृत्वा तस्यां क्षिपेत्तथोदरे । गुलिकां पातयेत्
पात्रे प्रतिमां साध्यरूपिणीम् । तादृशाभिमुखो-

भूत्वा निर्जने निशि साधकः । यावद्गच्छति चित्तञ्च तावद्दूरं
जपेन्मनुम् । यावदायाति संतस्ता मदानालसविग्रहा”
तन्वसा० । तत्र होमसाधनद्वयसुक्तं तत्रैव । “आकर्षणे
तथा लोभं सतिलं मधुरान्वितम्” ।

आकर्षणो स्त्री आकष्यतेऽनया आ+कष-ल्युट् टित्त्वात्

ङीप् । उच्चस्थपुष्पाद्याहरणार्थे (आङ्शि) ऽयदिकाभेदे ।
२सुद्राभेदे च सुद्राशब्दे विवरणम् ।

आकर्षा(षा)दि पु० याषिन्नुक्ते कन् प्रत्ययनिमित्ते शब्दगणभेदे

आक(ष)र्ष, त्सर, पिशाच, पिचण्ड, अशनि, अमन,

चय, निचय, विजय, जय, आचय, नय, पाद, दीप,
हृद, ह्राद, ह्लाद, गद्द, शकुनि “आकर्षा(षा)दिभ्यः
कन्” पा० ।

आकर्षिन् लि० आ+कष-णिनि । आकर्षकारके स्त्रियां
ङीप् । सम्पूर्वात् त । दूरगामिनि गन्धे । सहि
दूरादेव नासिकां प्राप्य घ्राट्पुरुषं स्वप्नहृणायानुब्रू-
यन् समाकर्षतीवेति तस्य तथात्वम् ।

आकलनं न० आ+कल-ल्युट् । ऽआकाङ्क्षायाम्, २ग्रहणे
३संयत्ते ऽगणने ऽलुसन्धाने च “सिष्यापि सानुनयमाक-
लनाय यन्त्रा” भाषः ।

आकलितं लि० आ+कल-क्त । ऽअलुसृते २ग्रथिते च ।
प्रहितभुजाऽऽकलितस्तनेन निन्ये” । “सुवर्षेस्त्वला-
कलिताधराम्बरा” इति च भाषः ।

आकल्पं पु० आ+कप-णिच्-घञ् । ऽवेशरचनायाम्, २भूषणे
च “रत्नाकलोष्णलाङ्गं परशुसृगवराभीतिहस्तं
प्रसन्नम्” शिवध्यानम् । “आकल्पसाधनैस्सैस्सैरुपसेदुः
प्रसाधकाः” अकृतकविधिसर्वाङ्गीण माकल्पजातम्” रघुः ।

३कल्पपर्यन्ते अव्य० । आकल्पं नरकं भुङ्क्ते” इति स्मृतिः
आकषु पु० आकष्यते यत्र कष-अच् । स्वर्णादिकषणसाधने
(कोष्ठि) प्रस्तरभेदे । आकषे नियुक्तः कन् । आकषकः
तत्रनियुक्ते लि० तेन चरति षल् आकषिकः तेन
चारिण्य । स्त्रियां ङीष् ।

आकस्मिकं लि० अकस्मादित्यव्ययं कारणाभावे कारणं विना
भवः विनया० षक् टिलोपः । अकस्माद्भवे । स्त्रियां ङीष् ।
जगत आकस्मिकत्ववादिनश्चार्वाका इत्यमाहुः । अकस्मा-
देव भवति कार्यं न किञ्चिदपेक्षमिति तदेतन्मतम् गौ० सू०
उक्तम् । “अनिमित्ततोभावोत्पत्तिः कण्टकतैश्चण्ड्रादिवत्”
एतद्वतरणिकायां वृत्तिः । यदि कार्याणामाकस्मिकत्वं
तदा न परमाखादीनामुपादानत्वं न वेत्तरस्य निमित्त-
त्वमत आचस्मिकत्वनिराकरणाय प्रकरणमारभते
तत्र पूर्वपक्षं सूत्रम् अनिमित्तत इत्यादि । प्रथमाथे
तसिल् । अनिमित्ता भावोत्पत्तिरित्यर्थः तथा च षटा-
द्युत्पत्तिर्न कारणनियम्या उत्पत्तित्वात् कण्टकतैश्चण्ड्र-
मयूरचित्वाद्युत्पत्तिवत् इति सूत्रतात्पर्यम्” कुसुमा०
हरिः “अकस्मादिति किं हेतुनिषेधपरं वा स्वातिरिक्त
हेतुनिषेधपरं परिमार्थिकहेतुनिषेधपरं वा । अलोभ-
यत्नाहेतुकत्वमन्त्येऽलोकाहेतुकत्वं पर्यवस्यति” । तथा च
आकस्मिकशब्दस्य तादृशार्थचतुष्टयपरता । “स्वभावा-